

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 947

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 26 noiembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 356 din 23 mai 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe	2-5
Decizia nr. 357 din 23 mai 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	5-6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
451. — Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Robert-Viorel Chioveanu, a funcției publice temporar vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale	7
452. — Decizie privind numirea domnului Robert-Viorel Chioveanu în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 356**

din 23 mai 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4)
din Codul de procedură civilă în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017
privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea
Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe**

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 613 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de P.F.A. Dan N. Rădulescu în Dosarul nr. 4.029/2/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.746D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 483D/2018 și nr. 843D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea de Transport București — S.A., respectiv de Unitatea Administrativ-Teritorială Anina din județul Caraș-Severin, în dosarele nr. 263/2/2017 și nr. 2.808/2/2016 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal se prezintă, în Dosarul nr. 483D/2018, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, domnul consilier juridic Marius Isac, cu delegație depusă la dosar, iar pentru partea Societatea Hanning&Kahl GmbH&Co KG din Oerlinghausen, Germania, domnul avocat Bogdan Giurea, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 483D/2018 și nr. 843D/2018 la Dosarul nr. 2.746D/2017.

6. Atât părțile prezente, cât și reprezentantul Ministerului Public pun concluzii de conexare a dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 483D/2018 și nr. 843D/2018 la Dosarul nr. 2.746D/2017, care este primul înregistrat.

7. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Unitatea Administrativ-Teritorială Anina a formulat o cerere scrisă prin care a solicitat judecarea în lipsă.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Societății de Transport București, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că prevederile legale criticate instituie o discriminare între

părți. Deși există o decizie a instanței de contencios constituțional, respectiv Decizia nr. 100 din 7 martie 2017, se arată că a existat o opinie separată cu care autoarea excepției de neconstituționalitate este de acord. Se mai susține că părțile trebuie să beneficieze de o egalitate de tratament. De altfel, prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, textul legal criticat a fost modificat în acest sens.

9. În continuare, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Societății Hanning&Kahl GmbH&Co KG din Oerlinghausen, Germania, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale criticate și care sunt aplicabile litigiului potrivit regulii *tempus regit actum*, prin Decizia nr. 862 din 18 decembrie 2018.

10. În continuare, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

11. Prin Încheierea din 18 octombrie 2017, Decizia nr. 398 din 15 februarie 2018 și Încheierea din 22 martie 2018, pronunțate în dosarele nr. 4.029/2/2016, nr. 263/2/2017 și nr. 2.808/2/2016, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 613 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, respectiv a prevederilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă**, excepție invocată de P.F.A. Dan N. Rădulescu, Societatea de Transport București — S.A. (fosta Regie Autonomă de Transport București) din București și de Unitatea Administrativ-Teritorială Anina în cauze având ca obiect soluționarea unor recursuri formulate împotriva unor sentințe civile.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale criticate creează un dezechilibru procesual, având în vedere că, în cazul admiterii acțiunii în anulare, respectiv al anulării hotărârii arbitrale, partea adversă are deschisă calea de atac a recursului, iar în cazul respingerii acțiunii în anulare, cu consecința menținerii hotărârii arbitrale, reclamantul nu are vocație la exercitarea recursului. Totodată, se menționează Decizia nr. 500 din 15 mai 2012 prin care Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, constatând că eliminarea căii de atac a recursului este neconstituțională.

13. Se mai arată că, întrucât art. 613 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că acțiunea în anulare se judecă în completul prevăzut de lege pentru judecata în primă instanță,

deci este o judecată de fond, hotărârea pronunțată trebuie să fie supusă controlului judecătoresc, respectiv recursului.

14. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază, în dosarele nr. 2.746D/2017 și nr. 483D/2018, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale invocate nu încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, nu instituie discriminări și nu contravin principiului egalității de tratament între subiectele de drept, în condițiile în care Curtea Constituțională a statuat că instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este competența exclusivă a legiuitorului, soluție care reiese și din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție.

15. În opinia Înaltei Curți de Casație și Justiție, dispozițiile evocate nu îngrădesc accesul liber la justiție, necontravenind dreptului la un proces echitabil. Limitările aduse prin procedura recursurilor nu aduc atingere dreptului părții de a se adresa justiției, în însăși substanța sa, și nici nu creează un tratament discriminatoriu între justițiabili.

16. Prin instituirea unei astfel de proceduri nu se aduce atingere principiului egalității armelor în procesul civil, deoarece niciuna dintre părți nu este plasată într-o situație dezavantajoasă în raport cu adversarul său. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, discriminarea trebuie să se bazeze pe ideea de excludere a unui drept sau beneficiu între persoane aflate în situații egale, stabilite obiectiv. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii.

17. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază, în Dosarul nr. 843D/2018, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale; dispozițiile legale invocate încalcă dreptul părților la un proces echitabil, instituie discriminări între acestea în ceea ce privește accesul la calea de atac a recursului și contravin principiului egalității de tratament între subiectele de drept. Limitările accesului la calea de atac a recursului sunt de natură să aducă atingere dreptului părților de a se adresa justiției, în însăși substanța sa, și creează un tratament discriminatoriu între justițiabili.

18. Textul de lege criticat lipsește partea căreia i-a fost respinsă acțiunea în anularea unei hotărâri arbitrale de vocația exercitării căii extraordinare de atac și statuează asupra dreptului părții potrivnice într-o astfel de acțiune de a declara recurs împotriva sentinței de admitere a acesteia, creând astfel un tratament diferit și vădit discriminatoriu între părțile implicate în această categorie de litigii, în funcție de soluția adoptată de instanțe. Prin instituirea unei astfel de proceduri se aduce atingere și principiului egalității armelor în procesul civil, deoarece doar partea căreia i-a fost respinsă acțiunea în anulare este lipsită de posibilitatea de a-și valorifica drepturile în calea de atac a recursului, în timp ce, în cazul admiterii acțiunii, partea potrivnică poate uza de beneficiul unui alt grad de jurisdicție, astfel că reclamantul căruia i-a fost respinsă cererea se situează într-o situație dezavantajoasă în raport nu cu adversarul său, ci cu părătul dintr-o acțiune în anulare admisă.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actele de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 613 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă. Analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea va reține ca obiect al acesteia art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, care are următorul cuprins: „(4) *Hotărârile curții de apel, pronunțate potrivit alin. (3) [prin care curtea de apel admite acțiunea în anulare și anulează hotărârea arbitrală — s.n.], sunt supuse recursului.*”

23. Curtea observă că dispozițiile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă au fost modificate prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 21 martie 2017. În prezent, dispozițiile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă au următorul cuprins: „(4) *Hotărârea curții de apel prin care se soluționează acțiunea în anulare este supusă recursului.*”

24. Însă, având în vedere dispozițiile art. 24 și 25 din Codul de procedură civilă, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, se reține ca obiect al excepției art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017.

25. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 alin. (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) privind caracterul unic, imparțial și egal al justiției, art. 126 alin. (1) privind instanțele judecătorești și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac. De asemenea, se invocă dispozițiile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 10 privind dreptul la un proces echitabil din Declarația universală a drepturilor omului, precum și art. 14 paragraful 1 privind principiul egalității în fața instanțelor judecătorești din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale atacate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

27. Astfel, prin Decizia nr. 100 din 7 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 7 iulie 2017, Curtea a reținut că, potrivit art. 541 din Codul de procedură civilă, arbitrajul este o jurisdicție alternativă, cu caracter privat. Referitor la arbitraj, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că acesta constituie o excepție de la principiul potrivit căruia

Înfăptuirea justiției se realizează prin instanțele judecătorești și reprezintă acel mecanism juridic eficient, menit să asigure o judecată imparțială, mai rapidă și mai puțin formală, confidențială, finalizată prin hotărâri susceptibile de executare silită. Arbitrajul se organizează și se desfășoară potrivit convenției arbitrale încheiate între părți, cu respectarea principiului libertății de voință a acestora, sub rezerva respectării ordinii publice, a bunelor moravuri, precum și a dispozițiilor imperative ale legii. Prin urmare, părțile pot stabili, prin convenția arbitrală sau printr-un act adițional încheiat ulterior, normele privind constituirea tribunalului arbitral, numirea, revocarea și înlocuirea arbitrilor, termenul și locul arbitrajului, normele de procedură pe care tribunalul arbitral trebuie să le urmeze în judecarea litigiului și, în general, orice alte norme privind buna desfășurare a arbitrajului. În cazul în care părțile nu au convenit asupra unor asemenea norme, tribunalul arbitral va putea reglementa procedura ce urmează să fie aplicată (a se vedea în acest sens Decizia nr. 919 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, și Decizia nr. 862 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 28 martie 2019).

28. Curtea a mai reținut faptul că hotărârea arbitrală este definitivă și obligatorie, putând fi desființată prin acțiune în anulare numai pentru motivele prevăzute de lege. Prin convenția arbitrală părțile nu pot renunța la acțiunea în anulare decât după pronunțarea hotărârii arbitrale. Judecarea acțiunii în anulare este de competența curții de apel, care va judeca în completul prevăzut de lege pentru judecata în primă instanță. Acțiunea arbitrală constituie opțiunea părților, iar nu o obligație, prin care acestea decid asupra modalității de soluționare a litigiului, prin derogare de la dreptul comun, în cadrul căruia pot fi propuse și administrate probele apreciate utile și concludente, arbitrajul fiind organizat și desfășurându-se cu respectarea convenției arbitrale încheiate în baza principiului libertății de voință. Prin inserarea în contract a clauzei compromisorii părților li se limitează accesul la jurisdicția statală pentru rezolvarea fondului litigiului dintre ele și se limitează accesul la calea efectivă de atac cu privire la fondul litigiului. Însă legiuitorul a prevăzut dreptul părților de a supune controlului judecătoresc hotărârea arbitrală, pe calea acțiunii în anulare, care poate fi exercitată pentru motivele expres și limitativ prevăzute de art. 608 din Codul de procedură civilă, ce vizează condițiile de regularitate a hotărârii arbitrale și cauze de nelegalitate expres stabilite, și nu temeinicia acesteia. Instanțele judecătorești investite cu soluționarea acțiunilor în anulare a hotărârilor arbitrale analizează aspectele strict procedurale ce au fost încălcate în fața tribunalului arbitral, fără a intra pe fondul cauzei.

29. Curtea a mai reținut că dispozițiile legale criticate reglementează calea de atac deschisă împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de curtea de apel în soluționarea acțiunilor în anularea hotărârilor arbitrale, statuând că sunt supuse recursului hotărârile pronunțate potrivit alin. (3) al art. 613 din Codul de procedură civilă, respectiv hotărârile prin care s-a admis acțiunea în anulare. Această opțiune a legiuitorului este justificată de faptul că admiterea acțiunii în anulare are ca efect apariția unei noi situații juridice, distinctă de cea stabilită prin hotărârea arbitrală. Dacă acțiunea în anulare este admisă, curtea de apel anulează hotărârea arbitrală și, potrivit art. 613 alin. (3) din Codul de procedură civilă, trimite cauza spre judecată instanței competente să o soluționeze potrivit legii, trimite cauza spre rejudecare tribunalului arbitral sau se pronunță în fond, în limitele convenției

arbitrale. Prin admiterea acțiunii în anulare este afectat caracterul stabil al hotărârii arbitrale, instanța superioară de control judiciar fiind chemată să confirme sau să infirme această situație.

30. În schimb, Curtea a constatat că, în cazul respingerii acțiunii în anulare, ordinea juridică stabilită prin hotărârea arbitrală rămâne neschimbată, hotărârea curții de apel, în acest caz, confirmând definitiv hotărârea pronunțată de instanța arbitrală. Prin exercitarea recursului împotriva hotărârilor de respingere ale curții de apel ar însemna că părțile urmăresc, în realitate, o reexaminare a cauzei și o nouă decizie în privința lor, pronunțată de o instanță judecătorească, și nu de o instanță arbitrală. Or, hotărârea arbitrală confirmată prin hotărârea curții de apel reprezintă finalizarea procedurii arbitrale în cadrul căreia părțile au beneficiat de toate garanțiile oferite de aceasta. Așadar, incidența dispozițiilor procedurale criticate este subsecventă acordului de voință intervenit între părți, care au optat, prin clauza compromisorie înscrisă în contract, pentru soluționarea litigiilor de către o instanță arbitrală, părțile trebuind să recunoască consecințele juridice ale aplicării prevederilor legale privind desemnarea unei asemenea instituții, inclusiv dispozițiile procedurale care reglementează condițiile desființării hotărârii arbitrale pe calea acțiunii în anulare. Scopul unei asemenea modalități de soluționare a litigiilor este să asigure o judecată imparțială, mai rapidă, în care părțile pot fi apărate și pot solicita toate dovezile apreciate necesare, judecata finalizându-se cu adoptarea unei hotărâri susceptibile de executare silită. În aceste condiții, Curtea a reținut că nu se poate pune problema încălcării drepturilor consacrate în Constituție, atât timp cât părțile sunt cele care decid prin convenția arbitrală cu privire la modalitatea de soluționare a litigiului.

31. Astfel, normele legale criticate nu operează nicio distincție între subiectele de drept supuse incidenței lor, de vreme ce acestea se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Orice parte interesată în exercitarea unei căi de atac are acces la o instanță de judecată prin promovarea unei acțiuni în anulare, iar în situația respingerii acesteia, niciuna dintre părți nu are deschisă calea de atac a recursului. Însă admiterea acțiunii în anulare plasează părțile pe o poziție inegală, partea care a pierdut litigiul în arbitraj dobândește un avantaj prin admiterea acțiunii în anulare, motiv pentru care legiuitorul a prevăzut calea de atac a recursului.

32. Totodată, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații, în exercitarea mandatului său constituțional conferit de dispozițiile art. 126 alin. (2), potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt cele prevăzute numai prin lege*”, și ale art. 129, potrivit cărora „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Așadar, în considerarea anumitor particularități, legiuitorul este îndreptățit să opteze pentru o cale de atac cu o identitate proprie, alta decât cea de drept comun. Accesul liber la justiție, prevăzut la art. 21 din Constituție, nu poate avea semnificația că acesta trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

33. Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează aplicabilitatea și în prezenta cauză.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de P.F.A. Dan N. Rădulescu, Societatea de Transport București — S.A. din București și de Unitatea Administrativ-Teritorială Anina în dosarele nr. 4.029/2/2016, nr. 263/2/2017 și nr. 2.808/2/2016 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și constată că prevederile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 17/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 357

din 23 mai 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ion C. Dincă în Dosarul nr. 7.066/233/2017 al Tribunalului Galați — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.759D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că instanța de contencios

constituțional s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale criticate prin Decizia nr. 312 din 9 mai 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 205 din 3 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 7.066/233/2017, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Ion C. Dincă într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât sunt discriminatorii. Astfel, apreciază că, în mod greșit, i se aplică dispozițiile din Codul de procedură civilă din 1865 care sunt mai puțin favorabile în ceea ce privește începerea executării silite.

6. **Tribunalul Galați — Secția I civilă** opinează în sensul respingerii, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se arată că prin dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012, care constituie o normă intertemporală, cu caracter tranzitoriu, legiuitorul a optat ca legea de procedură nouă să se aplice numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, fiind adoptat de

legiuitor în cadrul competenței sale, astfel cum este consacrată prin prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2).

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, nefiind motivată.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, arată că dispozițiile legale criticate, care stabilesc că dispozițiile noului Cod de procedură civilă se aplică proceselor și executărilor silite numai după intrarea acestuia în vigoare, nu aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, întrucât se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normelor juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare.

10. Potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, Parlamentul are competența exclusivă de a reglementa prin lege procedura de judecată. Reglementarea unei noi proceduri civile nu încalcă principiul egalității și nediscriminării, decât dacă prevede un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între mijloacele folosite și scopul urmărit. Or, în acest caz legiuitorul a ales ca dispozițiile noului Cod de procedură civilă să se aplice numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare, astfel încât legea nouă urmează a se aplica în mod egal tuturor persoanelor. Criteriul ales este obiectiv și rezonabil, constituind, în același timp, o garanție în privința previzibilității normelor procedurale aplicabile. Prin urmare, dispozițiile sunt operante pentru toate persoanele aflate în aceeași situație juridică și pe deplin aplicabile în virtutea principiului *tempus regit actum*. Succesiunea în timp a reglementării legale incidente unei anumite situații juridice și diferențele implicite de regim juridic aplicabil destinatarilor normelor legale nu contravin principiului egalității în drepturi.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion C. Dincă în Dosarul nr. 7.066/233/2017 al Tribunalului Galați — Secția I civilă și constată că prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012: „*Dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare.*”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale atacate, prin raportare la critici asemănătoare, constatând că sunt constituționale.

16. Astfel, prin Decizia nr. 312 din 9 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 11 august 2017, paragrafele 25—28, Curtea a reținut că prin dispoziția legală criticată legiuitorul a optat ca legea de procedură nouă să se aplice numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, spre deosebire de vechea reglementare procesuală civilă (art. 725 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865), potrivit căreia legea nouă se aplică, de la data intrării ei în vigoare, și proceselor, și executărilor silite începute sub legea veche.

17. Textul legal criticat a fost adoptat de legiuitor în cadrul competenței sale, astfel cum este consacrată prin prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Dispozițiile legale criticate au un caracter tranzitoriu și reprezintă voința legiuitorului.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare, de către domnul Robert-Viorel Chioveanu,
a funcției publice temporar vacante din categoria
înălților funcționari publici de secretar general
al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale**

În temeiul art. 29, art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 524 alin. (1) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei decizii, încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Robert-Viorel Chioveanu, a funcției publice temporar vacante din categoria înălților funcționari publici de secretar general al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(2) Domnul Robert-Viorel Chioveanu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 26 noiembrie 2019.
Nr. 451.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind numirea domnului Robert-Viorel Chioveanu
în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, și al art. 6⁶ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Robert-Viorel Chioveanu se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, pentru o perioadă de 5 ani.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 26 noiembrie 2019.
Nr. 452.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

